

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Barne- og likestillingsdepartementet
Postboks 8036
0030 OSLO

Deres ref.:

Vår ref.:

Dato:

16/11447 - 11

04.01.2017

Høring – Endringer i barneloven mv. om bedre beskyttelse av barn

Det vises til Barne- og likestillingsdepartementets brev av 2. november 2016.

Utenriksdepartementet har følgende merknader til høringen:

Barneloven § 56

I forslag til endring av barnelovens § 56 åpnes det for at en forelder skal kunne reise sak om foreldreansvar når det er umulig å komme fram til en avtale fordi den andre forelder ikke bor i landet og ikke lar seg oppspore, evt. at det vil være en urimelig byrde å inngå avtale med forelder i utlandet.

Endringen er fornuftig, men det er viktig å være oppmerksom på hvilke konsekvenser denne endringen vil kunne få for tilfeller der den forelder som bor i utlandet ikke har ønsket å flytte, men har vært tvunget til det som følge av samlivsbrudd og påfølgende tap av retten til opphold i Norge. I disse tilfellene vil det ofte være far som bor i Norge med barna, mens mor har blitt tvunget til å flytte tilbake til opprinnelseslandet.

Det er naturligvis viktig i disse situasjonene at man legger til rette for praktisk løsning for den forelder som skal fortsette å ha omsorg for barna. Det er imidlertid viktig at domstolen stiller strenge krav til dokumentasjon av forsøk på å komme i kontakt med den forelder som bor i utlandet. En avgjørelse om foreldreansvar fra en norsk domstol vil i praksis gjøre det umulig for den forelder som ufrivillig bor i utlandet til å holde kontakt med barna. Det foreslås derfor at det presiseres i kommentarene til § 56 at det må utvises særlig varsomhet i disse tilfellene.

Varsling etter Wienkonvensjonen om konsulært samkvem

Postadresse:

Kontoradresse:

Telefon:

Rettsavdelingen

Gunvor Rykkje
Pershus
seniorrådgiver

Postboks 8114 Dep
0032 Oslo
post@mfa.no

7. juni plass 1
0251 Oslo
www.regjeringen.no/ud

23 95 00 00
Org. nr.:
972417920

Under kapittelet «Saker med tilknytning til utlandet» på s. 64 savnes en omtale av varslingsplikten etter Wienkonvensjonen om konsulært samkvem av 24. april 1963. I henhold til dens artikkel 37 b) foreligger en plikt for norske myndigheter til *«omgående å underrette vedkommende konsulære stasjon om ethvert tilfelle hvor interessene til en borger av senderstaten som er mindreårig eller mangler full rettslig handleevne, synes å kreve at det oppnevnes en verge eller formynder for vedkommende.»* Etter Utenriksdepartementets oppfatning vil denne forpliktelsen utløses i en rekke tilfeller der foreldre fratras foreldreansvaret for barn som har utenlandsk statsborgerskap. Som det fremgår av ordlyden skal det i slike tilfeller varsles før selve vedtaket om verge fattes. Skal den konsulære varslingen ha sin tiltenkte effekt er det også naturlig å tolke den slik at forpliktelsen om konsulær varsling også inntreffer i tilfeller der tap av foreldreansvaret vurderes.

Utenriksdepartementet ber om at Barne- og likestillingsdepartementet vurderer hvordan man best kan sikre varetakelse av varslingsplikten i medhold av Wienkonvensjonen om konsulært samkvem i forbindelse med den foreslåtte lovendringen.

Med vennlig hilsen

Øyvind Hernes
underdirektør

Gunvor Rykkje Pershus
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk og er derfor ikke signert for hånd.